

Abies grandis

jodła olbrzymia

Północno amerykański gatunek jodły, wprowadzony do uprawy w Europie po 1831 roku, tworzący w ojczyźnie potężne drzewa osiągające do 100 m wysokości! (W Polsce znane są drzewa o wysokości ok. 35 m). Pokrój roślin stożkowaty. Pędy luźno ułożone, gładkie, oliwkowozielone. Igły ciemnozielone, błyszczące, do 6 cm długości, grzebieniasto ustawione na pędach. Szyszki cylindryczne, osiągające do 12 cm długości, niedojrzałe zielone, po dojrzeniu brązowe. Gatunek o dużych wymaganiach uprawowych, dobrze rosnący na żyznych, wilgotnych glebach i osłoniętych, cienistych stanowiskach o wysokiej wilgotności powietrza. W Polsce jodła olbrzymia najlepiej rośnie w województwach zachodnich i Pomorzu Zachodnim, gdzie polecana jest jako drzewo parkowe.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	Zachodnia część Ameryki Północnej, od Kolumbii Brytyjskiej i wyspy Vancouver do Północnej Karoliny oraz od Montany do Oregonu do 1200 m n.p.m.
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	drzewiasty wyprostowany stożkowy
docelowa wysokość	powyżej 20
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkojagody
nasłonecznienie	stanowisko cieniste stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	próchniczna gliniasta
walory	ciekawy pokrój ozdobne szyszki/szyszkojagody ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona

zastosowanie	ogrody przydomowe parki soliter (pojedynczo)
strefa	6b

autorzy opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Abies grandis* w Polsce

BAJEROWSCY Danuta i Jerzy Gospodarstwo Rolno-Szkółkarskie

HORTULUS Piotr Bigoński Gospodarstwo Rolne Szkółka Roślin Ozdobnych

WAWRUCH Ryszard, Pelc Krzysztof Szkółka Roślin Owocowych i Ozdobnych w Pojemnikach „Józefina”

